

Sygn. akt II Ca 555/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy w Legnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Elżbieta Hallada
Sędziowie:	SO Jolanta Pratkowiecka SO Sabina Ziser (sprawozdawca)
Protokolant:	referent stażysta Katarzyna Urbanowicz

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2013 roku w Legnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa Z. K.

przeciwko stronie pozwanej (...) Spółka Akcyjna V. (...) w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Lubinie

z dnia 13 maja 2013 roku

sygn. akt I C 754/10

I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie III w ten sposób, że zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki odsetki ustawowe liczone od kwoty 9.916 zł od dnia 10 sierpnia 2010 r. do dnia 27 grudnia 2010 r. oraz od kwoty 25.254 zł od dnia 10 sierpnia 2010 r. do dnia 21 lutego 2013 r., oddalając dalej idące powództwo;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 1.041 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt II Ca 555/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 13 maja 2013 roku Sąd Rejonowy w Lubinie zasądził od strony pozwanej (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powódki Z. K. kwotę 35.170 złotych wraz z odsetkami od kwoty 9.916,00 złotych od dnia 28 grudnia 2010

roku do dnia zapłaty, a od kwoty 25.254 złotych od dnia 22 lutego 2013 roku do dnia zapłaty, ustalił odpowiedzialność strony pozwanej na przyszłość za skutki zdarzenia z dnia 23 grudnia 2009r., w pozostałym zakresie powództwo oddalił i orzekł o kosztach procesu.

Rozstrzygnięcie powyższe poprzedzone zostało ustaleniami i oceną prawną, szczegółowo przedstawionymi w uzasadnieniu wyroku. Z ustaleń tych wynika, że powódka została poszkodowana na skutek upadku w dniu 23 grudnia 2009 roku na chodniku przy ul.(...) w L.. Chodnik był oblodzony i brak było śladów posypania go piaskiem. Powódka doznała złamania guzka większego ramienia lewej ręki. Obowiązek naprawienia szkody spoczywał na Miejskim Przedsiębiorstwie (...) Spółka z o.o. w L., którą ze stroną pozwaną łączyła umowa ubezpieczenia. W toku postępowania likwidacyjnego pismem doręczonym stronie pozwanej w dniu 09.07.2010r. powódka wezwała do zapłaty kwoty 50.000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwoty 354 zł tytułem odszkodowania. Ubezpieczyciel przeprowadził postępowanie likwidacyjne i odmówił wypłaty żądanych kwot. W oparciu o przeprowadzone postępowanie dowodowe Sąd Rejonowy ustalił zasadę odpowiedzialności strony pozwanej, zakres urazów i cierpień doznanych przez powódkę w wyniku wypadku oraz 15 % trwały uszczerbek na zdrowiu i na tej podstawie stwierdził, że uzasadnione jest przyznanie jej zadośćuczynienia w kwocie 35.000 złotych i kwoty 170 zł tytułem odszkodowania. W uzasadnieniu wyroku Sąd Rejonowy wskazał, że zobowiązanie do zapłaty zadośćuczynienia ma charakter bezterminowy, a dopiero wezwanie do zapłaty konkretnej kwoty powoduje przekształcenie tego zobowiązania w zobowiązanie terminowe. Pełnomocnik powódki kilkakrotnie wzywał pozwaną do spełnienia świadczenia jednakże strony nie były zgodne co do wszystkich okoliczności wpływających na rozmiar zadośćuczynienia dlatego też zdaniem Sądu Rejonowego strona pozwana popadła w opóźnienie w dniu następnym po wniesieniu pozwu i od tej daty należne się odsetki od kwoty dochodzonej pozwem, natomiast od kwoty 25.254 zł odsetki należne są od dnia rozszerzenia żądania pozwu

Powódka nie zgodziła się z wyrokiem w części dotyczącej odsetek i wniosła apelację. Wyrokowi zarzuciła:

- naruszenie art. 817 k.c. i art. 14 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003 nr 124 poz. 1152 z późn. zm.) poprzez niezastosowanie w sytuacji, gdy podstawą prawną odpowiedzialności pozwanej była umowa odpowiedzialności cywilnej na skutek, czego pozwana zobowiązana była ustalić zasadę odpowiedzialności, wysokość szkody i wypłacić powódce zadośćuczynienie i odszkodowanie mające naprawić szkodę w terminie 30 dni od daty jej zgłoszenia;
- art. 455 k.c. poprzez błędną wykładnię i przyjęcie, że roszczenie powódki było roszczeniem nieterminowym i stało się wymagalne w stosunku do kwoty 9.916 złotych w dniu złożenia pozwu do Sądu (28.12.2010r.) a w stosunku do kwoty 25.254 złotych w dniu rozszerzenia powództwa (22.02.2013r.), kiedy prawidłowa wykładnia powinna prowadzić do uznania, że roszczenie powódki, co do kwoty 35.170 złotych stało się wymagalne 10 sierpnia 2010 roku, tj. po upływie 30 dni od dnia doręczenia wezwania do zapłaty kwoty 50.354 zł.

Apelująca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki dalszych odsetek ustawowych od kwoty 9.916 złotych od dnia 10 sierpnia 2010r. do dnia 27 grudnia 2010r. oraz od kwoty 25.254 złotych od dnia 10 sierpnia 2010r. do dnia 21 lutego 2013r. a także o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest uzasadniona.

Trafne były zarzuty apelacji dotyczące naruszenia przepisów prawa materialnego. W ocenie Sądu Okręgowego, powódka skutecznie wezwała stronę pozwaną do zapłaty zadośćuczynienia w kwocie 50.000 zł i odszkodowania w wysokości 354 zł już w lipcu 2010 roku. Zapłata odszkodowania winna nastąpić w terminie 30 dni od zgłoszenia szkody obowiązanemu. Norma prawna art. 817 par. 1 kc nakłada na ubezpieczyciela obowiązek przeprowadzenia likwidacji szkody, co oznacza obowiązek ustalenia rozmiarów i wartości szkody oraz wypłacenia odpowiedniego odszkodowania, a to z kolei winno odbyć się w określonym ustawowo terminie. Zobowiązanie ubezpieczyciela z

chwila zawiadomienia go o szkodzie i wezwania do zapłaty ma bez wątpienia charakter terminowy zaś o ewentualnym opóźnieniu dłużnika można mówić dopiero w momencie skonkretyzowania kwoty roszczenia. Zagadnienie to było wielokrotnie przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego i orzecznictwo w tym przedmiocie jest jednolite (por. wyrok SN z dn. 13.08.2008r. sygn. akt I CSK 114/07, Lex nr 487518; wyrok SN z dn. 18.11.2009r., sygn. akt II CSK 257/09, Lex nr 551104). Roszczenie o zadośćuczynienie, jak każde świadczenie pieniężne, wymagalne jest z chwila wezwania do zapłaty. Rzeczywiście wezwanie do zapłaty doręczone zostało Miejskiemu Przedsiębiorstwu (...) Spółka z o.o. w L., ale podmiot ten przekazał wezwanie stronie pozwanej w dniu 09 lipca 2010r., jak wynika z akt szkodowych. Już w dacie wezwania strony pozwanej do zapłaty miały miejsce w życiu powódki te wszystkie okoliczności, które złożyły się na ocenę rozmiaru bólu, cierpienia, dolegliwości zabiegów, rehabilitacji itd., tak więc powódce przysługiwało już w tym czasie zadośćuczynienie w rozmiarze określonym w zaskarżonym wyroku, co powoduje prawidłową ocenę Sądu pierwszej instancji, że od tego czasu strona pozwana jest w opóźnieniu z zapłatą należnego zadośćuczynienia, a to z kolei uzasadnia zasądzenie odsetek ustawowych od dnia 10 sierpnia 2010r.

Stąd też zarzuty apelacji dotyczące wymagalności roszczenia powódki są zasadne a w konsekwencji orzeczenie Sądu pierwszej instancji podlegało korekcie, o czym orzekł Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na zasadzie art. 98 § 1 k.p.c. Strona pozwana obowiązana jest zwrócić powódce równowartość opłaty od apelacji (441 zł) oraz koszty wynagrodzenia pełnomocnika procesowego (600 zł, zgodnie z art. § 13 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokatów oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2009 Nr 146, poz. 1188 z późn. zm.).